

sagsfortegnelse før mødet og en udskrift af beslutningsprotokollen efter mødet. Disse krav er efter flertallets opfattelse helt fundamentale for beslutningsprocessen i et folkevalgt demokratisk organ.

Lovforslaget indeholder også nye bestemmelser om tilsynet med menighedsrådene. Det er nu klart præciseret, under hvilke betingelser tilsynet kan gribe ind, og hvilke sanktioner tilsynet kan anvende. Der er således både skabt et klart hjemmelsgrundlag for indgreb over for alvorlige lovbrud og sket en udbygning af retssikkerheden for det enkelte menighedsrådsmedlem.

Den gældende menighedsrådslov er præget af en noget tilfældig systematik, der medfører en unødvendig uoverskuelighed. Loven indeholder også bestemmelser, der er utilstrækkelige eller uklare. Der er derfor i lovforslaget foretaget en gennemgribende revision med henblik på at afhjælpe disse mangler.

Et *mindretal* (Venstres og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslaget og vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod.

Mindretallet vil stemme hverken for eller imod ændringsforslag nr. 1 og vil stemme for ændringsforslag nr. 2 og 3.

Mindretallet finder i det hele lovforslaget alt for ufolkeligt, bureaukratisk og centralistisk, ligesom mindretallet frygter, at lovforslaget er udtryk for en kommunalisering af menighedsrådenes arbejde, som er uønsket i den danske folkekirke.

Den stigende iver for at sætte den danske folkekirke på formler og regler og Kirkeministeriets juridiske argumentation, der parallelerer folkekirken med andre samfundsfunktioner, vidner om en opfattelse af den danske folkekirke med vægt på det statskirkelige og forvaltningsretlige, som er helt i strid med den danske folkekirkes væsen og egenart. Grundlovens § 4 udtaler netop, at folkekirken skal understøttes, men ikke drives af staten.

Mindretallet frygter, at denne tendens til udformning af detaljerede centrale forskrifter om det daglige arbejde i menighedsrådene kan vanskeliggøre arbejdet og mindske rekrutteringsgrundlaget ved næste menighedsrådsvalg.

Specielt om kravet om åbne menighedsrådsmøder udtaler mindretallet, at man vil arbejde

for åbenhed, men er imod tvang. Erfaringerne viser, at åbne menighedsrådsmøder de steder, hvor det praktiseres, stort set ikke har skabt større åbenhed eller debat om menighedsrådenes forhold. Mindretallet finder slet ikke, at åbne menighedsrådsmøder er en garanti for åbenhed, men tværtimod kan fremme den tendens, som er kendt fra Folketing og kommunalbestyrelser, at flere afgørelser træffes i lukkede udvalgsmøder eller i lukkede ustrukturerede sammenhænge.

Om begrænsningen af præsters stemmeret, hvorom ministeren i sit lovudkast havde foreslået en fuldstændig afskaffelse af stemmeretten, udtaler mindretallet frygt for, at baggrunden for en sådan ændring netop er en kommunalisering med forbillede i skolebestyrelserne. Mindretallet udtaler i den forbindelse, at en sådan opfattelse af præsten som alene funktionær vidner om en total mangel på forståelse for den danske folkekirkes væsen og er i strid med den luthersk-evangeliske opfattelse af præsteembedet.

Mindretallet finder, at man – med udgangspunkt i det særlige forhold mellem stat og kirke i Danmark – bør være tilbageholdende med kirkelig lovgivning og hyppige ændringer i bestående regelsæt. Mindretallet finder, at menighedsrådsarbejdet fortsat bør kunne udøves i fritiden.

Mindretallet har noteret sig de bekymringer, som fremgår af de mange henvendelser til Kirkeudvalget. Bekymringer, som bekræfter de betænkeligheder, mindretallet gav udtryk for i ordførertalerne allerede ved førstebehandlingen af lovforslaget.

Skal der overhovedet være mening med åbenhed og demokrati, bør Kirkeudvalget også lytte til dem, der skal arbejde med loven ude i sognene.

Mindretallet havde derfor foretrukket, at Folketingets Kirkeudvalg ikke havde afgivet betænkning, men i enighed havde udarbejdet en beretning, hvorefter man havde taget ønsket om en fortsat kirkelig debat i menighederne, herunder en debat om en eventuel formålsparagraf, til efterretning og undladt at fremme lovforslaget til vedtagelse.

Mindretallet har nøje overvejet, om man bør stemme imod lovforslaget eller undlade at stemme.

Da en vedtaget menighedsrådslov fortsat vil